

úterý 28. října 2014 / 4. číslo, 12. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní



Ať si kdo chce, říká co chce

Ladislav Karhan
Hezké zpracování, moc se mi to líbilo.

Pavel Volf
Představení se mi moc líbilo. Mám možnost ho porovnat s inscenací ve Stavovském divadle s panem Donutilem a panem Němcem a musím říct, že dnes jsem se bavil úplně stejně jako předtím. Zahráli to moc pěkně, nečekal jsem, že se tam objeví tolik postav, myslel jsem, že budou mít nějaké drobné úpravy. Bylo to skvělé.

Matouš Mokrý
Revizora jsem viděl podruhé. Poprvé to bylo od profesionálů v Mostě, ale řekl bych, že tento výkon byl lepší. Hodnotím celou hru osmičkou z deseti.

Netradiční Ty-já-tr s klasickým Gogolem

Přesmyčka jména autora včerejší inscenace evokuje známý internetový vyhledávač a pokud si v něm zadáte název inscenace, prvních třináct míst je věnováno právě zmíněné slavné hře. Až na čtrnácté pozici se dozvíte, že revizor je nenáviděné povolání.

Téměř 180 let je satirická komedie ruského dramatika a prozaika Nikolaje Vasiljeviče Gogola hrána po světových jevištích a včera konečně dorazila i na

prkna divadelních žní.

Dorazila ve svěží formě, plná síly a nadšení. V moderním a expresivním podání pražského souboru nám znovu připomněla naši malost i to, že můžeme žít v jakékoli době a režimu, ale dokud se nezměníme sami, uvnitř sebe, nezměníme svět kolem nás. A ten bude jen a jen našim zrcadlem, ve kterém budeme mít křivou hubu i páteř. Zjištění o to cennější, že si ho uvědomují mladí herci.

Pro šmejdy ve hře mám mimořádné pochopení

Rozhovor s režisérem představení *Revizor*
Lud'kem Horkým

Vy už jste v Klášterci počtvrté. Co je u vás nového, co se změnilo?
Každou sezónu se u nás něco mění. Máme nové hry, nové tituly, máme celou řadu hereček na mateřské dovolené, k dnešnímu dni dohromady pět. Což je pikantní, protože minulý rok jsme zkoušeli Shakespearův *Večer tříkrálový*, kde jedna z dvou hlavních rolí je postava hraběnky Olivie. Zkoušely ji dvě herečky v alternaci a obě dvě současně otěhotněly. Okamžitě jsme povolali ze zálohy jednu, která se naopak z mateřské vrátila, ta měla velkou radost, ale jak začala zkoušet, tak otěhotněla podruhé. Takže jsme měli třetí těhotnou Olivii v pořadí. Nakonec jsme poprosili Lenku Zahradnickou, která s námi dříve hrála, jestli by si nenašla čas a neodpremiérovala hru, pro nás nejlepším možným způsobem, totiž aniž by byla v pozeňnaném stavu.

V souboru máte samé mladé lidi, jaké je vaše věkové rozpětí nebo věkový průměr?
My možná vypadáme mladší, než jsme, ale věkový průměr bude tak kolem dvaceti sedmi let.

Chodí k vám noví herci? Nabíráte nové členy?
Ono je to trochu složitější. Soubor Hroboso je součástí velkého divadelního souboru Ty-já-tr, který má přibližně dvě stě sedmdesát členů od čtyř do čtyřiceti let. V tom dětském věku nabíráme neustále nové členy. A jak oni postupně dospívají a dozrávají, tak fluktuují mezi jednotlivými skupinami souboru Ty-já-tr, z nichž Hroboso je jednou z nich. A tak se stane, že k nám přijde nová krev, která ale vlastně není nová, protože je v Ty-já-tru, ale je nová pro Hroboso. To je nejčastější způsob obnovy souboru. Ale třeba minulou sezónu k nám přišel chlapec úplně odjinud.

Vy jste hlavní režisér souboru?
Přímo v Ty-já-tru nejsem hlavní režisér, jsem jedním z režisérů. My nemáme určeného hlavního režiséra, vedlejšího režiséra a ostatní. V Ty-já-tru v podstatě každý z těch větších souborů, které připravují skutečně velké, celovečerní inscenace, má svého stálého režiséra. Takže lze říci, že v Ty-já-tru je přibližně tři až pět stálých režisérů a k tomu ještě různé příležitostní. Já jsem velkým příznivcem toho, aby se režiséři pěstovali ze svých vlastních řad. Aby byla snaha, že tam bude někdo mladší. Aby v těch mladších

Pro šmejdy ve hře mám mimořádné pochopení

Pokračování

souborech měli i své generační režiséry. Aby tam byli lidé, kteří se přihlásí do Kurzu praktické režie k Milanu Schejbalovi (*umělecký šéf Divadla A. Dvořáka Příbram, pozn. red.*), což je v Hroběsu například Jana Kobesová, která kurz již absolvovala. U Milana Schejbalu je nyní herec Michal Šesták ze skupiny Šupito přesto v rámci Ty-já-tru, takže se možná u nás dočkáme nějaké absolventské inscenace.

Proč jste si vybral Revizora?

Já mám tu hru rád. Mám rád ruskou dramatickou literaturu a Rusko vůbec. Tedy pokud jde o umění a literaturu. Přemýšlel jsem nad tím, jak zaměstnat můj poměrně početný soubor, takovou tu bizarní galerii přízraků, zejména v mužské části hereckého souboru. Přišlo mi, že pro ty šmejdy, co vypostupují ve hře Revizor, máme mimořádné pochopení, a tak jsem si řekl, proč Revizora nezkusit. Navíc je to bezesporu dobře napsaná hra.

Jak je možné, že je Revizor téměř po dvě stě letech stále tak aktuální?

Nevím, lámu si nad tím hlavu. V tomhle byl Gogol nějak geniální, jak vystihl věci, které jsou nadčasové v charakteru lidí a v modelech chování lidí. Je tedy pravda, že tohle je jedna z mála her, kde méně je více, pokud jde o režijně-dramaturgickou koncepci, ve které je potřeba hru dobře vyložit a nepoškodit snahou o nějakou výraznou, do nebe volající a do očí bijící, aktualizaci. Protože ta hra je aktuální sama o sobě, takže tím bychom ji jenom poškodili.

Ať si kdo chce, říká co chce

Pokračování

Jana Dimunová

Já jsem spokojená, mně se to moc líbilo, bylo to šlavnaté, mělo to spád. Pobavila jsem se.

Hanka Malastová

Já jsem viděla tohle představení už na Hronově a byla jsem zvědavá, jestli jim nespadne řemen jako tam. Ale jsem nadšená, protože byli bezvadní. Myslím si, že to mělo švih, mělo to spád. Krásně zapojili do hry rozbité dveře a je neuvěřitelné, jak nadčasové je toto téma.

Dana Holická

Moc se mi to líbilo, bylo to zajímavé. Velice mě chlápce překvapili. Hezčí, vysocí, mladí. Pak se mi obzvlášť líbil ten kudrnatý z Ulice (*Jiří Panzer, pozn. red.*), to je výborný týpek. Musím říct, že i dcera byla velice přitažlivá. Herecké výkony byly super a dost jim to mlelo.

Martin Žaloudek

Bylo to naprosto skandální. Vůbec si neumím představit, jak si můžete něco takového dovolit. Čekal jsem hrozně věci, ale tohle mě opravdu překvapilo.

David Kodytek

Revizora znám, je to moje oblíbená hra. Moc se mi to líbilo, měli tam pěkné nápady jako například ta kukátka. A samozřejmě dveře, které byly velice půvabné. Jsem spokojený, jakým způsobem hru zahráli, kultura řeči byla velice kvalitní a všichni hráli na „plný úvazek“. Já se totiž někdy dívám i na ty menší role a oni opravdu po celou dobu hráli, i když stáli jako čtvrtí v řadě.

Kateřina Fialová

Mně se dnešní divadlo velice líbilo. Líbila se mi scéna, líbily si mi ty až pantomimické obličejové a jejich líčení. Trochu bych zapracovala

Jste příznivcem inscenování klasických děl moderním způsobem?

Jsem. Ale jsem v tom sám při vlastní tvorbě dost opatrný.

Výrazným rysem vaší inscenace je specifické výtvarné řešení a scénografie. To se moc často v amatérském divadle nevidí.

Jednak to máme rádi a jednak máme strašně štěstí na scénografy. S námi dlouhá léta spolupracovala malířka Mirka Hrdinová, která nám v minulosti dělala hodně scénografií. Mezitím jsme měli to štěstí, že u nás dospěli, dozráli nebo k nám přišli další výtvarníci jako Kuba Baran. Ten k nám přišel z Českého Krumlova, a když se přestěhoval do Prahy a hledal nějaké divadlo, tak byl u nás nejprve jako herec. Je to kluk, který několik let studoval scénografii, sice ji nedokončil, ale je nesmírně talentovaný a šikovný. K Revizorovi nám udělal scénu. Kostýmy navrhovala Lucie Wildtová, dlouholetá členka souboru, která je zároveň scénografka na DAMU a k výtvarnu a umění má vztah. Tak by byla škoda po ní nesáhnut a nedat jí prostor.

Vy jste častým lektorem a porotcem na divadelních přehlídkách. Posouvá se někdy amatérské divadlo?

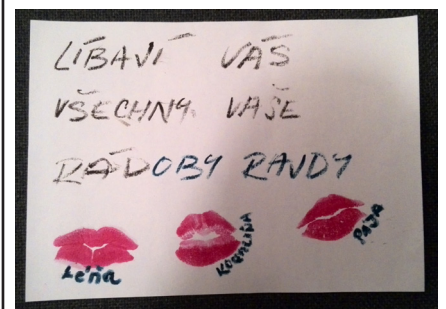
Posouvá se určitě. Jednak si myslím, že se v mnoha ohledech, alespoň v té oblasti, které se věnuji nejvíce, což je činoherní a interpretační divadlo, ať už pro dospělé nebo pro děti, zlepšuje úroveň té

režijně-herecké práce, poučenosti, co je skutečně smyslem interpretačního divadla. Tedy vyložit hru nějakým způsobem, snažit se hrou i něco říct sám za sebe, přidat přidanou hodnotu tomu textu tak, jak je napsaný, nejen ho muzeálně předvést, ale skutečně ho interpretovat. V tomto ohledu, si myslím, se úroveň skutečně zlepšuje. Myslím, že se hodně zlepšuje i úroveň v té autorštetější části činoherního divadla. Autorské divadlo, divadlo experimentující, ale ještě na základě psaného textu, který nějakým způsobem ztvárňujeme na jevišti. Ne tedy úplně divadelní experiment, ale divadlo založené na dramatické situaci, dramatickém jednání a slově, ale stále autorské, psané třeba někým ze souboru. Kde se těch změn děje nejméně je asi oblast dramaturgie a hlavně dramaturgie pro děti. Tam to tedy vázne.

Jak jste spokojený s dnešním představením?

Moc. Já si myslím, že se nám povedlo. My v Klášterci hrájeme rádi, dokážeme se tu vždycky uvolnit, nebát se toho a pohrát si s tím. Už také proto, že tu máme několik předcházajících dobrých zkušeností. To se pak přijíždí s úplně jiným pocitem. Hronov je pro nás něco, čeho si nesmírně vážíme, ale je to samozřejmě nějakým způsobem zavazující, a tak se také může stát, že se tam člověk nějak sváže, má trému a může ho to ovlivnit. Ale sem člověk jezdí s takovou zvláštní radostí, která to představení ovlivní. Takže tady se nám to líbilo a mluvím-li přímo za soubor, tak hodně.

Skandální odhalení



Řeči o tom, že náš moderátor není oblíbený se nezakládají na pravdě. Důkazem je fotografie nahoře, na níž mu svá "srdce" věnovaly členky Rádobydivadla Klapý poté, co s nimi strávil několik chvilék v uzamčené šatně. Vůbec už se nezmiňujeme, že moderátorova manželka seděla v té chvíli u baru, čekajíc na svého hrdinu, zatímco jeho děti musí trávit prázdniny s



babičkou v Egyptě. Fotografie vlevo pak názorně ukazuje skandální poměry páru Pilská - Svoboda, kdy nevinná a abstinující Kateřina je nucena podržet Karlovi... alkohol a místo v hledišti, zatímco on běhá bůhvídkde a bůhví za kým.

Žňoviny pro vás připravují:

Sdružení KLAS

Zdenička a Míra Nyklíčkoví
Štěpán Malast, Jan Valta



KLAS - sdružení občanů
pro podporu ochotnického divadla